

Med benäget tillstånd från såväl Skövde Nyheter som artikelförfattaren Lars-Håkan Svensson Norrköping publicerar vi denna artikel från SN Torsdag 19 februari 2004. Hoppas att den återkallar minnen hos er alla.

En gammal Lögegrabb blickar tillbaka

När man nu trots allt kommit över de 80 händer det ofta att man tänker tillbaka på svunna ungdomsår i Skövde, samtidigt som man noterar vilka skillnader i levnadssätt och levnadsstandard man fått vara med om. Och vilka minnen man har från flydda barndomsår. I mitt fall närmast från kvarteren kring Löge-, Kyrko-, Badhus- och Fredsgatorna och närliggande environger.

Jag upplever nu vid mina Skövdebesök så intensivt alla äventyr i de trakterna, som vi fick vara med om - och alla rackartyg av ibland närmast kriminell karaktär vi ställde till med. Ibland är det inte utan att man förundras över att man överlevde alla inte alls, ofarliga tillställningar som kom att utvecklas. Och vilka var vi då, vi som kände oss närmast fredlösa inför "Tio-i-två" utanför Frälsningsarmen, Essen vid Elverket, Liljeqvist vid Badhuset eller Alexandersson vid Läroverket. För att inte nämna vårt störande av verksamheten hos "sonen" Johansson Elin Hessels tvätt och strykinrättning, Elimkapellet och Immanuelskyrkan vid Kungsgatan. Eller som våra "ingrepp" i Gullhögens cementfabrik. Tänk att man överlevde alla klättringar i kalkbrottet, vilket då inte alls var inhägnat. Man kan väl säga att det var våra "inspektioner" av hur lättvindigt dynamit och tändpatroner förvarades, som medförde ansvarsfullare förvaring därvidlag. (Det var väl en snygg beskrivning av vår ibland laglösa tillvaro.)

Presentation

Vilka var vi då? Låt mej räkna upp en rad av dessa i dag respektabla figurer som jag kommer ihåg. Några minns jag väl enbart för deras idrottsliga prestationer. Därför inte mindre värda i sammanhanget - tvärtom. Kanske någon blivit glömd, andra kanske kommit med trots ett fläckfritt förflutet - det är i så fall enbart att beklaga.

För vi var ett färgstarkt gäng, av vilka flera tillhörde det gäng som "delade upp" för fotboll högst däruppe på Kullen, nu bebyggt med skolhus.

Där jag av de bättre fotbollsgrabbar minns en lång räkel som med tiden blev respekterad specerihandlare (Hallenius) vid Torget. En annan Var i glace- och varmkorvbranschen (Kurt Ohlin) Vid samma torg. Och där i början av 30-talet gjorde jag förresten själv mina första lärospån försäljningsteknik, det vill säga att "bre på" så det såg mycket ut, men att det ändå blev en "slick" över till säljaren.

Vid den tiden tillverkades glassen av tjock grädde och äggulor. Åtminstone hos Julihns Hovconditori där jag under några år gjorde så mycket gott. (!). I dag är det väl cirka 1 dl "konstgjort" pulver till en liter vatten.

Fotbollsgrabbar

Övriga fotbollsgrabbar jag minns är Kölle" Ehn distributör per hästskjuts för Axvallsbryggeriet nere vid Lögegatan och Bengt Hessel, med tiden en fruktad -om än trådsal - allsvensk back i handboll och á propos det så återfanns ju också "Nisse på Annonnsblat" Andersson, sedemera Fahlström och landslagsmål-vakt också i gänget. Ja så fanns där också den som sedermera blev en av vårt lands förnämsta fotbollsdomare, Åke Bromm hette han,

boende i Gullhögens hus vid Badhusgatan. Där på Kullen sågs ibland också färgstarke "Kolla" Billqwist från brandkåren och Skövde AIK. För att inte tala om Börje Lord som

Med benäget tillstånd från såväl Skövde Nyheter som artikelförfattaren Lars-Håkan Svensson Norrköping publicerar vi denna artikel från SN Torsdag 19 februari 2004. Hoppas att den återkallar minnen hos er alla.

annars mest var en duktig simmare i SSS. K-E Kronberg och Landéliusgrabbarna från centrum dök också upp ibland plus en lång rad andra. Det var ju barnrikt vid den tiden.

"Feska-Nisses" båda grabbar nere i Löge, Harry och Åke tillhörde också de som

lyste med sina prestationer . Harry gjorde vid den tiden regelbundet 15,8 på 110m häck, ända tills han flyttade till ASEA i Västerås och blev sekunden snabbare. Under flera år Håkan Lidmans kamrat i svenska landslaget. Brodern Åke gjorde med tiden 197 (!) i höjd och tillhörde också svenska eliten.

Kullen

Ja, det var många som fick sin fotbollsgrundskolning på Kullen. På vars högsta höjd fotbollsplanen rymdes. Ska vi tippa att planen var på cirka 60x35m. Åt alla håll stupade det sedan brant och Gud nåde den som kickade bollen obehärskat åt sidorna. Med lite tur kunde den hinnas ikapp först ungefär nere vid Bylins Hörna vid korsningen Kungsgatan och Storgatan.

Innan fotbollsäsongen började tände vi påskeldar däruppe, synliga över hela stan. Det hade då först samlats torra julgranar i tre-fyra månader. Och som startplats för våra drakar var ju Kullen den bästa tänkbara. Man kunde njuta av att se farkosten cirkla kring "körketuppen". Ibland landade den också i den trakten - mindre bra. Men först måste vi förstås tiggat flera hundra meter snöre hos Fredholms och Strandqwists specerier. Utan att berätta allt om vad Gullhögen hade att bjuda kan väl berättas, att vi också gjorde mestadels livsfarliga "bomber" av "kali å svavel", det vill säga kaliumklorerat och svavelblomma. För en 50-öring hos Per Larssons pappa Mauritz fick man ett par rejäla påsar att blanda fiftyfifty.

Stubin köptes utan besvär hos Hagstens eller Ljungkvists järnhandel. Vi laddade tomma patronhylsor, hittade ute vid "Fabians". Eftersom vi hittade massor av hylsor "nödgades" vi använda ytterst korta "stubiner", innebärande att det gällde att kasta ifrån sig illa kvickt efter tändningen. Ofta lade man dem bakom en trädstam och var därmed skyddad på andra sidan.

Farligheter

Huruvida det kom någon fredlig promenerande i buskarna kollades aldrig så noga. Först som vapentekniker i flygvapnet kom jag att uppmärksamma vilka farligheter vi hade haft för oss. Men roligt var det.

Jag minns den gången vi hade särskilt gott om stubintråd och gjort en stor, röd bengalisk eld. Vi visste brinntiden per decimeter och kunde därför tända stubinen ungefär nere vid "Egypten " (kvarteret alltså). Och i lugn takt förpassa oss upp till torget, där vi släppte den vid den gamla fontänen (nu på Eric Ugglas plats) och lugnt vandrade ner mot Järnvägsstationen. Därnere uppmärksammade vi hur himlen lystes upp i fager färg och att folk rusade mot torget.

Vi också så sakteliga såg polisen granska resterna av "bomben".

Oj vad jag undrar vad det blev av alla dessa busaktiga, finurliga, roliga, underbara

Med benäget tillstånd från såväl Skövde Nyheter som artikelförfattaren Lars-Håkan Svensson Norrköping publicerar vi denna artikel från SN Torsdag 19 februari 2004. Hoppas att den återkallar minnen hos er alla.

och duktiga gamla ungdomskamrater. Var finn - eller lever dom? Utöver de redan nämnda tänker jag på "Tovatorparn" Karlsson, Nisse på Annonssblat, Bertil Kjellstrand, Samuel Pettersson, Bertil Karlsson, Kurt Öhlin, Gösta Sjöberg, Stig Persson, Stig och Håkan Andersson och allt vad de hette.

Annan historia

Flickorna då? Nej det är en annan historia.

Bäste läsare, döm nu inte någon av de här uppräknade för de "fuffens" jag antytt. Dem står jag för alldeles själv - nästan.

Lars-Håkan Svensson Norrköping